

РЕШЕНИЕ

№ 2410

гр. София, 13.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **944** по описа за **2022** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], с адрес на управление: [населено място], общ. М., срещу Решение от 06.12.2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 11-ти състав, по НАХД № 13810/2021 г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 16-003267/10.09.2021 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – П., относно наложеното административно наказание „глоба“ в размер на 1500 лева на основание чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда, за нарушение на чл. 62, ал. 1, във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ.

В жалбата са изложени доводи за отмяна на постановеното съдебно решение като незаконосъобразно и неправилно, поради нарушение на материалния закон. Излага доводи, че не е установено, че лицето К. С. извършва труд като общ работник на строителния обект. Твърди, че изводите в тази насока са изцяло недоказани, единствено подкрепени с приложена по делото декларация на лице със спорна грамотност. Моли решението на СРС да се отмени като неправилно и да се постанови ново, с което да се отмени НП.

В съдебно заседание, касаторът, редовно уведомен не се представлява.

Ответникът – Дирекция инспекция по труда – П., не изпраща процесуален

представител. В писмени бележки излага доводи за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура-прокурор Ц., изразява становище за неоснователност на жалбата и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Районният съд е установил от фактическа страна, че на 29.06.2021 г. контролни органи на Инспекция по труда извършили проверка на място в обект: жилищна сграда в строеж, находяща се в [населено място], [улица], на който се извършвали СМР от [фирма].

При проверката на обект, с същия бил заварен К. П. С., който в същия момент извършвал дейност по пренасяне на тухли на ниво- подпокривна плоча. Проверяващите предоставили на С. декларация по чл. 402 КТ, в която работникът заявил предоставяне на своята работна сила на [фирма] (с посочена длъжност- общ работник), както и конкретни параметри на работно време, почивки и възнаграждение на седмична база.

Към същата дата, С. нямал сключен трудов договор с дружеството.

При така изложената фактическа обстановка бил издаден АУАН, а въз основа на него и НП № 16-003267/10.09.2021 г. издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“– П., с което е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1500 лева на основание чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда, за нарушение на чл. 62, ал. 1, във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ.

За да постанови този правен резултат, първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са съобразени с изискванията на ЗАНН, указващи реквизитите на тези административни актове и процедурата по съставянето им. Отразеното в акта и в НП е обстоятелствено и пълно, съобразено с изискванията на процесуалните и материалноправни норми. Налице е словесно описание на нарушението, което съответства на посочената в акта и в НП правна квалификация на същото. АУАН е съставен, съответно НП– издадено, от компетентни длъжностни лица, за което е налице и съответно оправомощаване при спазване на изискванията за териториална и материална компетентност. СРС е установил, че в хода на производството не са били допуснати съществени процесуални нарушения, а от събраните доказателства се установява, че търговското дружество [фирма], в качеството му на работодател, е извършило вмененото му нарушение на чл. 62, ал. 1 вр. с чл. 1, ал. 2 КТ, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС.

Съгласно чл. 1, ал. 2 КТ и чл. 61 ал. 1 КТ, отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения, а съгласно чл. 62, ал. 1 КТ,

трудовият договор се сключва в писмена форма. Съдържанието на трудовото правоотношение е посочено неизчерпателно в разпоредбата на чл. 66, ал. 1 КТ – място на работа, наименование на длъжността, срок на трудовия договор, основно и допълнително възнаграждение, продължителност на работния ден или седмица. Тези основни характеристики на трудовия договор се установяват от предоставените документи в хода на проверката.

Съдът намира за доказано, че към датата на извършената проверка – 29.06.2021г., К. П. С. не е имал сключен писмен трудов договор със [фирма], в качеството му на работодател.

Правилно се установява от саморъчно попълнената декларация, че лицето има уговорено седмично трудово възнаграждение в размер на 250 лв. Изпълнявал е длъжността общ работник с почивен ден /неделя/ и един час почивка в работния ден.

Настоящият съдебен състав намира, че осъществяваната от лицето С. дейност се явява типична и от кръга на дейностите, които следва да бъдат уредени като трудовоправни, поради което е следвало да има сключен трудов договор с дружеството касатор.

По така изложените мотиви касационната инстанция приема, че решението на Софийски районен съд, като правилно, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 от ЗПП във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София - град, X-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 06.12.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11-ти състав, по НАХД № 13810/2021 г.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], с адрес на управление: [населено място], общ. М., да заплати в полза на Дирекция „Инспекция по труда“ - П. разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: